

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 października 2013 r. w sprawie R 2272/2012-2;
- stwierdzenie, że znak towarowy strony skarżącej, MAKING LIFE BETTER AT WORK posiada, odnośnie do określonych w sprawie towarów i usług, na tyle odróżniający charakter, by mógł być zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w ramach postępowania przed Sądem oraz przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MAKING LIFE BETTER AT WORK” dla towarów i usług z klas 16, 20, 35 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 887 982

Decyzja eksperta: Odrzucenie wniosku o rejestrację.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 8 stycznia 2014 r. przez Petera Schönbergera od wyroku wydanego w dniu 5 listopada 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-14/12 Schönberger przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa T-26/14 P)

(2014/C 93/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peter Schönberger (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat O. Mader)

Druga strona postępowania: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 5 listopada 2013 r. w sprawie F-14/12 Schönberger przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie kosztami drugiej strony postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy: według skarżącego, Sąd do spraw Służby Publicznej nie wypowiedział się w przedmiocie zarzutu pierwszego, zgodnie z którym liczba stanowisk dostępnych w ramach awansu w 2011 r., obejmująca tylko trzy stanowiska, była niższa o dziesięć jednostek od średniej pięcioletniej przewidzianej w regulaminie pracowniczym za okres biegnący od 2007 r. do 2011 r.
- 2) Zarzut drugi: skarżący podnosi, że w zaskarżonym wyroku zmieniono stanowisko stron w zakresie, w jakim stwierdzono, że postępowania w sprawie awansu rozciągające się na przestrzeni okresu od 2010 r. do 2014 r. stanowią sporny okres pięcioletni.
- 3) Zarzut trzeci: w zarzucie tym skarżący utrzymuje, że naruszone zostało jego prawo do obrony w związku z tym, że nie był on w stanie zająć stanowiska odnośnie do pięcioletniego okresu, jaki Sąd do spraw Służby Publicznej uznał za istotny.
- 4) Zarzut czwarty: skarżący podnosi brak uzasadnienia w związku z tym, że w zaskarżonym wyroku nie wyjaśniono, dlaczego za okres referencyjny należy uznać pięcioletni okres biegnący od 2010 r. do 2014 r.
- 5) Zarzut piąty: według skarżącego, wykładnia regulaminu pracowniczego przez Sąd do spraw Służby Publicznej jest sprzeczna z jasno wyrażoną wolą prawodawcy rozpoczęcia nowego, pięcioletniego okresu w 2014 r.
- 6) Zarzut szósty: w tym zarzucie skarżący twierdzi, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył zasadę uzasadnionych oczekiwań w związku z tym, że oparł się w swym wyroku na takiej wykładni regulaminu pracowniczego, którą strona pozwana wyraźnie odrzucała.
- 7) Zarzut siódmy: skarżący podnosi, że nie zastosowano właściwie i zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zasady równego traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2014 r. — Constantini i inni przeciwko Komisji

(Sprawa T-44/14)

(2014/C 93/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bruno Costantini (Jesi, Włochy), Robert Racke (Lamadelaine, Luksemburg), Pietro Pravata (Beyne-Heusay, Belgia), Zbigniew Gałązka (Łódź, Polska), Justo Santos Domínguez (Leganés, Hiszpania), Maria Isabel Lemos (Mealhada, Portugalia), André Clavelou (Vincennes, Francja), komitet obywatelski „Right to Lifelong Care: Leading a life of dignity and Independence is a fundamental right!” (przedstawiciele: adwokat O. Brouwer i A. Woods, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 listopada 2013 r. odmawiającej zarejestrowania komitetu obywatelskiego „Right to Lifelong Care: Leading a life of dignity and Independence is a fundamental right!” (zwanego dalej „inicjatywą”) na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 65, s. 1) w brzmieniu podanym do wiadomości przedstawicieli i zastępców przedstawicieli skarżących w dniu 5 listopada 2013 r. w piśmie o sygnaturze C(2013)7612 wersja ostateczna (zwanego dalej „zaskarżoną decyzją”) i
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżących, włącznie z ewentualnymi kosztami interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego skarżący twierdzą, iż Komisja, gdy odmówiła rejestracji inicjatywy dokonała niewłaściwej oceny spełnienia przesłanek prawnych określonych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 211/2011, ponieważ (i) błędnie ustaliła, że cele inicjatywy nie mogą zostać w dostatecznym stopniu zrealizowane w ramach Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz (ii) nie wzięła pod uwagę zasad leżących u podstawy rozporządzenia nr 211/2011.
- 2) Zarzut drugi, w ramach którego skarżący twierdzą, iż Komisja naruszyła ogólne zasady dobrej administracji odmawiając rejestracji inicjatywy, podczas gdy zarejestrowała inicjatywę obywatelską zamierzającą zrealizować podobne cele.
- 3) Zarzut trzeci, w ramach którego skarżący twierdzą, iż Komisja nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku wskazania dostatecznego i adekwatnego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, naruszając art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2014 r. — Republika Czeska przeciwko Komisji

(Sprawa T-51/14)

(2014/C 93/47)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, J. Vitáková, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2013) 7615 z dnia 13 listopada 2013 r. oddalającej złożony wniosek o rejestrację w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności w zastosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾ (Pomazánkové máslo [masło do smarowania] (STG)), oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi tylko jeden zarzut oparty na naruszeniu art. 50 i 52 w związku z art. 8 rozporządzenia nr 1151/2012. Skarżąca podnosi, że Komisja nie zbadała tego, czy przestrzegano warunków rejestracji nazwy „Pomazánkové máslo” [masło do smarowania] jako gwarantowanej tradycyjnej specjalności, i oddaliła złożony w tym przedmiocie wniosek z powodów innych niż nieprzestrzeganie tych warunków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2014 r. — BMV Mineralöl Versorgungsgesellschaft przeciwko OHIM — Delek Europe (GO)

(Sprawa T-60/14)

(2014/C 93/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BMV Mineralöl Versorgungsgesellschaft mbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci M. Von Fuchs i I. Czernik)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Delek Europe BV (Breda, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie R 382/2013-4;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym;